382R2036

28.7.82 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 219/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2036/82

av den 19 juli 1982

om allmänna bestämmelser om särskilda åtgärder för ärter och åkerbönor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1431/82 av den 18 maj 1982 om särskilda åtgärder för ärter och åkerbönor[1], särskilt artiklarna 3.5 och 4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1431/82 skall det genomsnittliga världsmarknadspriset på sojakraftfoder beräknas på grundval av de fördelaktigaste inköpsmöjligheterna på världsmarknaden.

Om det inte finns några anbud eller noteringar som kan användas för att bestämma världsmarknadspriset, skall detta pris beräknas på grundval av anbud och noteringar för sojakraftfoder framställt av sojabönor inom gemenskapen samt anbud och noteringar för konkurrerande produkter på världsmarknaden.

Världsmarknadspriset skall beräknas för en fastställd standardkvalitet.

Vid fastställande av gränsövergång bör hänsyn tas till hur representativ orten är för import och bearbetning av sojabönor. Därför bör Rotterdam väljas som gemenskapens gränsövergång. Om anbud och noteringar avser en annan gränsövergång, måste de justeras.

Enligt artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1431/82 skall det genomsnittliga världsmarknadspriset på ärter och åkerbönor bestämmas på grundval av de fördelaktigaste inköpsmöjligheterna på världsmarknaden.

Om det inte finns några anbud som kan användas för att bestämma världsmarknadspriset, bör detta pris beräknas på grundval av de priser som noteras på marknaderna i de viktigaste exportländerna utanför gemenskapen.

Om det överhuvudtaget inte finns några anbud eller priser, bör världsmarknadspriset bestämmas till samma nivå som riktpriset på ärter och åkerbönor.

Världsmarknadspriset skall beräknas för en standardkvalitet.

Vid fastställandet av gränsövergång bör hänsyn tas till hur representativ orten är för import och bearbetning av sojabönor. Därför bör Rotterdam väljas som gemenskapens gränsövergång. Om anbud och noteringar avser en annan gränsövergång, måste de justeras.

För att underlätta tillämpningen av stödsystemet bör det fastställas att stödet skall betalas ut av den medlemsstat inom vars territorium ärterna och åkerbönorna faktiskt har använts.

För att underlätta kontrollen av rätten till stöd i de fall där produkter säljs av producenten bör det fastställas att stödet skall betalas ut uteslutande till fysiska eller juridiska personer som använder den aktuella produkten och som företer ett intyg som den behöriga myndigheten har utfärdat sedan den har kontrollerat att det kontrakt som producenten har ingått, särskilt vad avser det minimipris som skall betalas till producenten, har fullgjorts.

För att förenkla administrationen bör det fastställas att om produkterna bereds för producentens räkning för att därefter användas på hans eget jordbruksföretag, skall stödet beviljas vissa godkända organisationer som skall betala det vidare till producenten.

[1] EGT nr L 162, 12.6.1982, s. 28.

Stödet utgår endast för produkter som faktiskt har använts till livsmedel eller djurfoder. Det bör dock fastställas att om produkterna säljs av producenten, skall en del av stödet betalas ut i förskott vid den tidpunkt när produkterna underställs kontroll i det företag där de faktiskt kommer att användas. En säkerhet bör ställas som garanti för att produkterna kommer att användas.

Stödet skall beräknas på grundval av en standardkvalitet, varvid hänsyn skall tas till variationer i vikten på grund av vattenhalten och innehållet av orenheter i de produkter som skall användas.

Eftersom syftet med stödet för ärter och åkerbönor som skall användas till livsmedel eller djurfoder, inte är detsamma som syftet med stöd för ärter och åkerbönor som skall användas till utsäde, bör det för tydlighetens skull uttryckligen föreskrivas att endast en form av stöd kan beviljas för sådana produkter.

För att säkerställa att sådant stöd endast beviljas för stödberättigade produkter måste medlemsstaterna ges möjlighet att tillämpa ett kontrollsystem för ärter och åkerbönor som har producerats inom gemenskapen eller importerats från tredje land.

Övergången från det nuvarande systemet till det system som införs genom denna förordning måste ske så smidigt som möjligt. Det kan följaktligen bli nödvändigt att införa övergångsbestämmelser.

Denna förordning skall bl.a. ersätta rådets förordning (EEG) nr 1418/78 av den 19 juni 1978 om allmänna bestämmelser om särskilda åtgärder för ärter och åkerbönor som används till djurfoder[1], ändrad genom förordning (EEG) nr 1212/79[2]. Förordning (EEG) nr 1418/78 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

I. Världsmarknadspris

Artikel 1

1. Kommissionen skall regelbundet bestämma det genomsnittliga världsmarknadspris på sojakraftfoder som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1431/82.

2. Vid bestämmande av det pris som avses i punkt 1 skall kommissionen beakta anbud på världsmarknaden och noteringar på de börser som är viktiga för den internationella handeln, varvid de som inte kan betraktas som representativa för den rådande marknadsutvecklingen skall bortses ifrån.

3. Om det inte finns några anbud eller noteringar för sojakraftfoder som kan användas för att bestämma världsmarknadspriset, skall kommissionen beräkna detta pris på grundval av anbud och noteringar för sojakraftfoder som har framställts inom gemenskapen genom bearbetning av sojabönor och anbud och noteringar för konkurrerande produkter på världsmarknaden.

4. Kommissionen skall beräkna det genomsnittliga världsmarknadspriset på sojakraftfoder levererade i bulk i Rotterdam, av den standardkvalitet för vilken aktiveringspriset har fastställts.

Kommissionen skall göra de nödvändiga justeringarna av anbud och noteringar som inte uppfyller ovanstående villkor.

Artikel 2

1. Det världsmarknadspris på ärter och åkerbönor som avses i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1431/82 skall beräknas före början av varje regleringsår och skall tillämpas från och med regleringsårets första dag i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1117/78[3].

Om skillnaden mellan priset på ärter och priset på åkerbönor inte är betydande, skall inte olika priser bestämmas för ärter och åkerbönor.

Om någon större förändring sker vad beträffar de faktorer som tas med i beräkningen vid tidpunkten för bestämmandet av världsmarknadspriset, kan det priset ändras under perioden i enlighet med samma förfarande.

2. Det pris som avses i punkt 1 skall bestämmas med hänsyn till anbuden på världsmarknaden, bortsett från anbud som inte kan betraktas som representativa för marknadsutvecklingen.

3. Om det inte finns några anbud på ärter eller åkerbönor som kan användas för att bestämma världsmarknadspriset, bör det priset beräknas på grundval av de priser som noteras på marknaderna i de viktigaste exportländerna utanför gemenskapen.

4. Om det överhuvudtaget inte finns några anbud eller priser som kan användas enligt punkterna 2 och 3, skall världsmarknadspriset bestämmas till samma nivå som riktpriset på ärter och åkerbönor.

[1] EGT nr L 171, 28.6.1978, s. 5.
[2] EGT nr L 153, 21.6.1979, s. 6.
[3] EGT nr L 142, 30.5.1978, s. 1.

5. Det genomsnittliga världsmarknadspriset skall beräknas för ärter och åkerbönor, leverade i bulk i Rotterdam, av den standardkvalitet för vilken riktpriset har fastställts

Om de anbud eller priser som tas med i beräkningen inte uppfyller ovanstående villkor, skall de nödvändiga justeringarna göras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1117/78.

II. Stödsystem

Artikel 3

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *Första köpare*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom gemenskapen och som ingår ett kontrakt med en producent om köp av ärter och åkerbönor som odlas på den sistnämndas jordbruksföretag, och som uppfyller det villkor som fastställs i artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 1431/82,

2. *Kontrakt*: ett skriftligt avtal mellan en första köpare och en producent som förpliktar den första köparen att ta emot, och producenten att leverera, en mängd ärter och åkerbönor av fullgod handelskvalitet,
   - som skall skördas på en angiven areal,

     eller
   - som motsvarar den mängd som anges i kontraktet,

3. *Godkänd organisation*: en produktions- och förädlingsorganisation, eller en sammanslutning av producenter av de aktuella produkterna, som uppfyller villkor som skall fastställas,

4. *Underställande under kontroll*: den åtgärd som vidtas av det behöriga organet i medlemsstaten hos användaren, på dennes begäran, och som innebär att organet fastställer mängden av och kvaliteten på de produkter som skall användas till framställning av livsmedel eller djurfoder.

Artikel 4

1. Om produkterna säljs av producenten, skall den första köparen lämna in det kontrakt som ingåtts med producenten till det organ som har utsetts av den medlemsstat där produkten skördas.

Den första köparen skall också lämna in en deklaration, kontrasignerad av producenten, i vilken den mängd som den sistnämnde faktiskt har levererat intygas.

2. Det organ som har utsetts av medlemsstaten skall kontrollera kontraktet och deklarationen, och därefter utfärda ett intyg till den första köparen som bekräftar att producenten har mottagit minst minipriset för den mängd han har levererat.

Artikel 5

1. I det fall som avses i artikel 4 skall stödet beviljas fysiska eller juridiska personer som använder produkterna, förutsatt att
   - de lämnar in en ansökan och det intyg som avses i artikel 4.2 till det organ som utsetts av den medlemsstat inom vars territorium produkten har använts,
   - den mängd som anges i intyget, efter att ha underställts kontroll, faktiskt har använts i det företag där den skulle användas.

2. Vid tillämpning av denna artikel skall en produkt anses som faktiskt använd inom en medlemsstats territorium om den har

a) malts och blandats i djurfoder, eller

b) släppts ut på marknaden sedan den förpackats för avsättning som djurfoder utan ytterligare beredning, eller

c) beretts för framställning av proteinkoncentrat, eller

d) bearbetats för att användas i livsmedel, eller

e) släppts ut på marknaden sedan den förpackats för avsättning som livsmedel utan ytterligare bearbetning.

Ytterligare villkor, särskilt när det gäller sådana fall som avses i b och e, skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1117/78.

Artikel 6

1. I det fall som avses i artikel 4 skall det stödbelopp som skall beviljas vara det belopp som gäller den dag när den berörda parten lämnar in den ansökan som avses i artikel 5.1.

2. Det stödbelopp som skall betalas ut

a) för de produkter som avses i artikel 5.2 a, 5.2 b och 5.2 c, skall vara det belopp som fastställs i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1431/82,

b) för de produkter som avses i artikel 5.2 d och 5.2 e, skall vara det belopp som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1431/82.

Artikel 7

1. Om en producent inte säljer produkten, utan låter en av medlemsstaten godkänd organisation bearbeta den i syfte att använda den till djurfoder i sitt eget jordbruksföretag, skall den godkända organisationen lämna in en bearbetningsdeklaration till det organ som har utsetts av den medlemsstat där produkten skördats.

2. Det organ som har utsetts av medlemsstaten skall kontrollera att den deklaration som avses i punkt 1 är korrekt.

Artikel 8

1. I det fall som avses i artikel 7 skall stödet betalas ut till den godkända organisation som lämnar in den bearbetningsdeklaration som avses i samma artikel, förutsatt att organisationen förpliktar sig att betala stödet vidare till producenten.

2. Den berörda medlemsstaten skall endast godkänna organisationer som uppfyller de villkor som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1117/78.

3. Utom vid force majeure, skall godkännandet återkallas så snart ett av villkoren för erkännandet inte längre är uppfyllt.

4. Utan att detta påverkar återbetalning av stödbeloppet, skall godkännandet också återkallas om organisationen underlåter att betala stödet vidare till producenten.

Artikel 9

1. I det fall som avses i artikel 7 skall det stödbelopp som skall beviljas motsvara det belopp som gäller den dag när den godkända organisationen lämnar in bearbetningsdeklarationen.

2. Det stödbelopp som betalas ut skall vara det belopp som avses i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1431/82.

Artikel 10

Rätten till stöd skall uppkomma vid den tidpunkt när de ärter och åkerbönor som har underställts kontroll faktiskt har använts till framställning av livsmedel eller djurfoder.

I det fall som avses i artikel 4 kan dock stödet betalas ut i förskott vid den tidpunkt när produkterna underställs kontroll i det företag där de skall användas, förutsatt att en tillräcklig säkerhet har ställts.

Artikel 11

1. Stödet skall fastställas för ärter och åkerbönor med en vattenhalt av 14 % och ett innehåll av orenheter på 3 %.

2. När produkterna kommer till de företag där de faktiskt skall användas skall de vägas och provtas.

3. Stödet skall beräknas på grundval av vikten, justerad med hänsyn till eventuella skillnader mellan den noterade vattenhalten och de halter av orenheter som ligger till grund för fastställande av stödet.

Artikel 12

Det stöd som avses i artiklarna 5 och 8 kan inte beviljas för produkter som omfattas av det stödsystem som avses i förordning (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde[1].

III. Kontrollsystem

Artikel 13

Om det visar sig nödvändigt, skall de i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1431/82 nämnda produkternas övergång till fri omsättning underkastas ett kontrollsystem som skall gälla till dess att produkterna har bearbetats på ett sådant sätt att de inte är stödberättigade.

Artikel 14

1. De medlemsstater inom vars territorium produkterna används skall upprätta ett kontrollsystem som säkerställer att stödet endast beviljas för stödberättigade produkter.

2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de bestämmelser som de har antagit för att införa kontrollsystemet innan dessa bestämmelser träder i kraft.

3. Medlemsstaterna skall lämna varandra ömsesidigt bistånd.

IV. Slutbestämmelser

Artikel 15

Om det visar sig nödvändigt att fastställa övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från det nuvarande systemet till det system som införs genom denna förordning, skall sådana bestämmelser antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1117/78. De skall endast tillämpas så länge som det är nödvändigt för att underlätta övergången.

Artikel 16

Förordning (EEG) nr 1418/78 skall upphöra att gälla.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 1982.

---

[1] EGT nr L 246, 5.11.1971, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1982.

På rådets vägnar
B. WESTH
Ordförande